

פגשת את רבי נחמן מברסלב

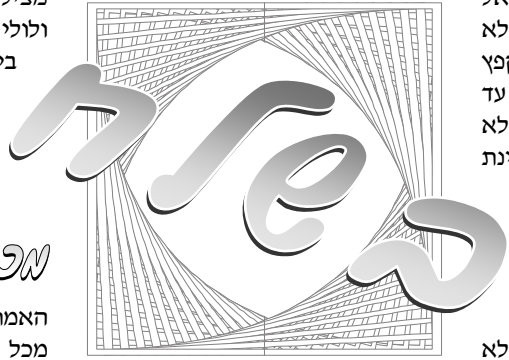
לזכרון נצח מורינו ר' ישראל הער אבנר בן ר' אייזיק שמה, 35 פ"ב

מישראל בהתורה, ויודעים לפרש ולבאר כל הדרכים והעצות והנתיבות והתחבולות שצריך כל אדם שבעולם הרוצה לגשת אל הקדש, באופן שיוכל כל אחד לקבל רפואה לכל מיני חלי הנפש והגוף שבעולם. (לקוטי הלכות - הלכות שבת ו' - ג' לפי אוצר היראה - אמונה - ל"ו)

ה' איש מלחמה... (טו, ג)
"ה' איש מלחמה". ועיקר גבורת מלחמתו יתברך הוא כנגד הסטרא אחרא, שהוא בחינת הרע שבמדמה שיש לו כח גדול ועצום מחמת כח הבחירה וכנ"ל, אבל ה' יתברך בעצמו בודאי חזק ממנו, "כי אתה מרום לעולם ה'" כתיב, ונאמר: "מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה'". ועל כן ה' יתברך יוצא לעזרת האדם הנכנס לגשת אל הקדש להתקרב אליו יתברך באמת, ואז הסטרא אחרא, שהוא המדמה, שהוא בחינת פרעה, מתגבר כנגדו בכל פעם בשנויים עצומים, שהוא בחינת סוס אדם ולבן ושחר וכו' ומבלבל ומרעים בקולו וכו' וכו', ואם יחזיק ידו בה' ויצעק אליו ויביט אליו ויתלה עיניו אליו בכל פעם בודאי יעזור ה' וילחם בעדו בכל מיני מלחמות בשנויים עצומים בבחינות אלו ממש, והמשכיל באמת יכול להבין בנפשו דברים רבים מתוך דבריו אלה, כי אי אפשר לבאר מה שעובר על כל אחד בכל יום ובכל עת וה' יתברך מציל בנפלאותיו, בחינת כל הבא לטהר מסייעין אותו ולולי עזרת ה' ונפלאות חסדיו העצומים היה נופל בידו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה וכו'. ועל כן מִכְרָה, כביכול, ה' יתברך להלחם כנגדו בכל מה שהוא לוחם כנגד קדשת ישראל. (לקוטי הלכות - הלכות שלוחין הלכה ה')

פגשת בשלח **ויצעקו בני ישראל אל ה'...** (יד, י)
כל הצעקות וזעקות שצריכין לצעק בעת הצרה, רחמנא לצלן, הכל הוא לזכות שיאיר עליו הדעת למצא ההרחבות גם בתוך הצרה, עד שיוכל לשמח נפשו כל כך, עד שיהפך היגון ואנחה עצמו לשמחה, שעל ידי זה עיקר הכנעת הסטרא אחרא והיכלי התמורות, שהם בחינת עצבות ויגון ואנחה, וזוכין לברר הקדשה שהייתה בגלות ביניהם, שעל ידי זה דייקא יוצאין מן הצרה והגלות. (לקוטי הלכות - הלכות הודאה ו' - אותיות י"ב י"ג לפי אוצר היראה - יסורים וישועה - ח')

ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה... (יד, טו)
היינו כשמים הזידונים מתגברים חס ושלום, שהם בחינת ההרהורים רבים ובלבולים וכו', שהם בחינת מצולות ים ואין מקום לברך לא לפנים ולא לאחור ולא משום צד, שאז הנפש הישראלית בצרה ובמצוקה גדולה, בבחינת יונת בחגוי הסלע בסתר המדרגה וכו', אזי אין תקנה כי אם שסיח דעתו ולא יסתכל לאחוריו כלל, רק יזדרז כגיבור לרוץ ארח לעבר על כל המחשבות והבלבולים ולילך בדרך שהוא עוסק בו בתורה ותפלה וכו', ולא יסתכל לאחוריו כלל, רק יעשה את שלו. וזהו בחינת דבר אל בני ישראל וייסעו, שילכו לדרכם ויקפצו לתוך הים ולא יחשבו ולא יסתכלו לאחוריהם כלל. וכן עשו שקפץ נחשון לתוך הים ואחוריו כל ישראל והלכו בים עד חטמם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, הינו שלא הסתכלו על מים השוטפים מים הזידונים בחינת מצולת ים שהם הבלבולים והרהורים הרעים והמחשבות רבות המבלבלות אותם בעבודתם, ובפרט בתפלתם, רק קפצו לתוך המצולות ים והלכו לבטח דרכם ועסקו בעבודתם בתורה ותפלה וכו' בתוך התגברות שאון גלי הים שהם המחשבות והבלבולים ולא הסתכלו לאחוריהם כלל, רק עשו את שלהם ובודאי כל מה שהתגברו לבלי להסתכל עליהם ולילך בתוכם בודאי התגברו המצולות ים כנגדם יותר ויותר כמו שני אנשים הנלחמים זה עם זה, אבל ישראל עם קדוש לא הסתכלו על כל זה וקיימו עצה הנ"ל להתחזק לבלי להסתכל עליהם כלל רק לילך דרכם הקדש בתוכם בתוך שטיפת הים עד שבאו עד חטמם, ואז כשראה ה' יתברך חזק לבבם שאינם מניחים עבודתם בשום בלבול שבעולם, אזי חמל עליהם ובקע הים מפניהם ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה, כי כן הדבר כשמתחזקים בהתחזקות גדול לילך דרכו בתפלתו ועבודתו ולבלי להביט לאחוריו ואינו מסתכל אחריהם כלל, אזי פתאם הם נתבטלים לגמרי ממש כמו הים שנתבטל לפני בני ישראל ונתהפך ליבשה. (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן ד' - ז')

מכתבה
... עטרת ראשי אשר כתר האמת על ראשו, הגדול וחשוב מאד בעיני ה' ובחר בו מכל ישראל ונתן לו נשמתא קדישא וחכמה עלאה להבין בשכלו האמת האמתי, וכתר ברית עולם עם האמת, וחגר עצמו למלחמה בשביל האמת. בעבור זה עשה ה' פלאות גדולות וסבב סבות רבות עד שנתבסס ונתבסס האהבה והיחוד הקדוש שלנו ונולד לנו בן זקנים, בן אמת, בן פלא, בן פז הנקרא בשם קדוש 'אבי הנחל', שהכל מתפלאים משתאים ומשתוממים על הילד פלא הזה, וְכֹלֵם מקבלין אותו באנפין נהירים, בחבה וחדוה רבה, כי הוא זורק על ישראל מימי אמת טהורים זכים וצחים המטהרים מכל הטמאות והזיהומות, היוצאים מהנחל נובע הממשיך אמת בעולם ומשפיל ומשבר ומבטל כל מיני שקר וטעות ושמונו תצמח הגאולה האחרונה. ה' ירפאהו וישמרהו מכל רע, מכל מחלה לארך ימים ושנים טובים אמין ואמן.
ה' היודע תעלומות הוא יודע כמה אני מצטער בצערך, ואת התפלות והבכיות מעמקא דלבא אשר אני שופך עליך לפני בעל הרחמים והסליחות שיחוס וירחם עליך וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלמות לחיים טובים וארכים, חיים אמתיים של אמונה ותשובה בלב שלם, בכח וזכות כל הקדושים יחידי הדורות ובראשם המנהיג האמת של דורותינו ושל כל הדורות הבאים, הוא רבנו הפלא עליון הנורא מאד נחל נובע מקור חכמה, רבנו נְחֻם נְחֻם נְחֻם נְחֻם מאומן.
אל יחר אמו בי שלא כתבתי עד הנה, כי זה זמן רב שהתגברו עלי מחלותי וכאבי בכל הגוף במעי וידי ורגלי וכו', לא עליך, וכחי הולך וחלוש מיום אל יום. והיה כי ירחיב לי ה' בחסדו הגדול והניח לי ממצוקותי, יהיו עיני ולבי תמיד לשמחו בהאוצרות שגילה לנו הנחל נובע.

ויאמינו בה' ונמשה עבדו... (יד, לא)
העיקר הוא אמונת חכמים, כי העיקר הוא התכלית. וצריך כל אדם לחוס על עצמו ולחשב תמיד בכל יום על תכליתו הנצחי ומה יהיה סופו וכו'. ולזכות לתכלית הטוב באמת אי אפשר כי אם על ידי אמונת חכמים, כי אי אפשר להאדם להגיע ולחזור למקור נשמתו כי אם על ידי החכמים הצדיקים אמתיים, כי אפילו כשרים ויראים ועוסקים בתורה אינם יכולים להגיע לשלמותם כי אם על ידי החכמים והצדיקים אמתיים. מכל שכן מי שפגם איזה פגם, מכל שכן מי שפגם ועבר הרבה, חס ושלום, כמצוי עכשיו בעונותינו הרבים, בודאי אי אפשר לרפאתו בגוף ונפש כי אם על ידי הצדיקים הגדולים והנפלאים באמת שיוודעים לדרש את התורה בשלמות באמת ויודעים שרשי נפשות של כל אחד

סיקף ביאת באשית. הוא אלתות
האמת באלות. וזה סיקף באלות...

צריך להתגבר בכל הכחות להרחיק העצבות ולהיות אך שמח תמיד במה שזכה לידע קצת מאור האורות הגנוז ונעלם כל-כך מכל העולם ושהוא רפואה לכל מיני חלאות, כי כל מיני חלאות באין מעצבות ומרה שחורה.

זה עכשיו בעת עריכת מכתבי הגיע לי מכתבו בצרוף תרומה על סך מאה ל"י והיה לי מזה שמחה ונחת על שזכה להיות בעזרי לתומכני, והנני נותן לכבוד מעלתו הרם תשואות חן ור"ב תודות מעמקא דלבאי. ישלם ה' פעלו הטוב ויתן לו רפואה וישועה בגוף ובנפש לאורך ימים ושנים טובים ויזכה לראות התגלות האמת בעולם, שיכירו וידעו כל יושבי תבל כי לה' המלוכה ומלכותו בכל משלה ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונו בלבב שלם. דברי עבדך אוהבך אהבת אמת, המתפלל תמיד בעד שלומך וטובתך בזה ובבא, מחכה ומצפה להתראות ביום ערב ראש השנה הקדוש בשמחה, בברכת שנה טובה ומאשרה. **ישראל דב אודסר**

סיפור

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' – סימנים קו-קח)

© ... ביום ששי בשעת התפלה התחילו לעסק במשיכת האנקירין ובפרישהוילאות וכי, ותכף זה ממקומה הספינה, והלכה הספינה בשלום בנחת תהילה לאל ונתתי שבת והודאה להשם יתברך שתהילה לאל נצלנו גם מחשש זאת, אבל בכל יום ששי הנזכר לעיל ובכל יום שבת קדש עד היום יום ראשון פרשת בהר בחקתי לא היה רוח טוב לדרכנו, רק רוחות קטנים מאד וגם היו מושכים מן הצד מדרכנו, ועל כן הלכנו לאט לאט השם יתברך יתן רוח טובה בנחת להגיענו מהרה למחוז חפצנו לחיים ולשלום ונזכה לבוא לארץ ישראל

מהרה בקדשה ובטהרה אמן כן יהי רצון:

© ביום שבת הנזכר לעיל פרשת אמר אחר שנת הצהרים הייתי חלוש מעט, וגם חברי ר"א היה חלוש קצת והנראה שהיה מחמת תנועת הספינה ואויר הים אבל תהילה לאל היה החלשות מעט דמעט ולא נתמהמה כלל:

© ביום שני פרשת בהר בחקתי היה קצת רוח סערה, ואני הייתי מתפלל אז בחדרו הקטן למטה, ור"א היה למעלה ועסק בבישול ונפל עליו פחד גדול מחמת שראה שהספינה נטתה על צדה מאד, עד שהיה הצד העליון של הספינה קרוב אל המים מאד, והרוח הולך וחזק והקפיטאן והמטראסין כלם עסקו בבהלה ובחפזון במשיכת החבלים ושאר התקונים

הצריכים כפי הרוח הזה, ומחמת זה נפל על ר"א פחד גדול מאד וגם אני בשעת התפלה, ולא ראיתי כל זה רק מחמת סערת הרוח נפחדתי מעט, ובפרט שידעתי שהספינה הולכת בין ההרים וסמוכה ליבשה מרב הצדדים כי בכל הימים מיום ששי הנזכר לעיל עד היום יום רביעי הולכת הספינה תמיד בין גבולי היבשה מקף מרב הצדדים, רק במקום אחד יש כאן שער שנכנסין ויוצאין בו וכן היא יוצאת משער אל שער בכל פעם ואלו היבשות הם מאיי הים שמצויים הרבה בים זה על כל פנים מחמת שהלכנו בין ההרים, על כן מסכן חס ושלום יותר כשיש רוח חזקה אבל אף על פי כן היה לבי חזק ולא נפחדתי רק מעט, אבל ר"א נבהל מאד בפחד גדול וקרא אלי בקול גדול ואמר רבי נתן אהה, אוי ואבוי וכי התפללו וקראו אל ה' ונתגלגל גם עלי הפחד יותר קצת, אבל אף על פי כן לא נתבהלתי כלל והתפללתי כדרכי וכה נמשך כמה שעות גם אחר כך בעת שאמרת תהלים אחר התפלה, חזר ר"א וקרא עלי בקול גדול ועצב אהה כי הים הולך וסוער, וכיוצא בלשונות אלה ואז הפסקתי וסלקתי ממני טלית ותפלתי ובאמת היה באותו היום קצת סכנה אבל בחסדי ה' לא היה מזה דבר, ועברנו בשלום גם הרוח סערה הנזכרת לעיל לא היה פונה לדרכנו, ובשביל זה היה לנו גם כן צער קצת אבל בעזרת השם אף על פי כן סבבו את הספינה לדרכנו הנכון כדרך המלחים והי' עזרנו תהילה לאל:

עיתות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

© ... הבעטליריסי מספיק לנו ולזרענו, כשיבוא המשיח, אז יאמרו: "לכו נרננה להשם, נריעה לצור ישענו, נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו", יהיה שמחה גדולה מאד בכל העולם, תמיד

הלכתי לשמוע איך רבי ישראל (קרדונר) אומר: "כשיבוא משיח, יאמרו כולם: "לכו נרננה להשם, נריעה לצור ישענו, נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו, כי אל גדול השם, ומלך גדול על כל אלוקים..." אה, כשיבוא משיח, אז יאמרו כל אחד לחברו: "לכו נרננה להשם, נריעה לצור ישענו, נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו, כי אל גדול השם, ומלך גדול על כל אלוקים", על-כל-פנים יהיה שמח מאד, כשיבוא משיח, אז יהיה שמחה גדולה מאד בכל מקום, בכל בית, כולם ירקדו וישמחו, רק יהיה עבודה אחת, ירקדו וישמחו, ירקדו וישמחו בכל דיבור שגילה רבנו בעולם, של הבעטליריסי, של הבעל תפילה, של כל הספר וה"סיפורי מעשיות", מי שמע כזה? מי ראה כזה? מי ראה כזה? עוד לא היה בעולם דבר כזה, פלאות כאלה...

לא היה, לפני רבנו ז"ל, לא היה המעשה, וגם הבעטליריסי לא היו, אבל כשברבנו, אז בא המעשיות וה"ליקוטי מוהר"ן" ו"ליקוטי הלכות", יהיה מה שאין לנו שום השגה, כשיבוא משיח, יגיד כל אחד לחברו: "לכו נרננה להשם, נריעה לצור ישענו, נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו", אז יאיר כל התורה, יאיר בכל העולם, עד רבנו עוד לא היה המעשה של הבעל תפילה, המעשיות של הבעטליריסי, כל המעשיות לא היה, אבל כשיבוא ויתגלה, יהיה שמחה כזה בעולם, שלא ראינו, שיש דבר כזה בעולם, אוי, רבנו של עולם, כמה הוא היה בוכה לפני השם יתברך והיה מתגעגע מאד לכל דיבור של המעשה, של המעשיות, מתי נזכה לזה? להרגיש ולראות ולהבין, מה הדיבור הזה, דיבור הזה, דיבור הזה, וספר השיחות וכל דיבור שגילה רבנו הקדוש בעולם, זה הסוף שיהיה, הגיע זמן הגאולה, רבנו הקדוש כותב לי: "זמן

הגאולה קרוב מאד", אוי, אוי, אוי, אוי, אוי, אוי, מה שיהיה, איזה שמחה יהיה, זמן הגאולה, "זמן הגאולה קרוב מאד", כל העולם ירקדו וישמחו בכל דיבור, בכל הבעטליריסי, בכל דיבור, עוד לא היה, עד רבנו לא היה המעשה מיבעל תפילה ומעשה מיבעל בעטליריסי, לא היה, רבנו הקדוש גילה, השם יתברך גדול מאד ויש לו מעשיות כאלה, רק לשמוע דיבור אחד, איך שרבי ישראל (קרדונר) הוא אומר: "רבנו של עולם, אבאליה, אבאליה", הוא ביקש את זה, "אבאליה, רחם עלי, אני רחוק מאד, אני אי אפשר לי להתפלל, אבא, רחם עלי", איזה מן התבודדות? איזה מן תפילה? אין בעולם, רק רבנו הקדוש, איך הוא הלך, אף אחד לא ידע, הוא הלך ליער והוא בכה וצעק להשם יתברך: "רחם עלי, רבנו של עולם, אבאליה, אבאליה..."

תרומות, מעשרות וצדקות
חשבון דואר מס'
89-2255-7
"אין צנקה נחשבת
כמו צנקה
כפסוס"

(לקוטי עצות – שלום, סימן י')

© עיקר השלום הוא לחבר שני הפכים, על-כן אל יבהלך רעיוןך אם אתה רואה איש שהוא בהפוך גמור מדעתך, וידמה לך שאי אפשר בשום אופן להחזיק בשלום עמו, וכן כשאתה רואה שני אנשים שהם שני הפכים ממש, אל תאמר שאי אפשר לעשות שלום ביניהם, כי אדרבא זהו עיקר שלמות השלום להשתדל שיהיה שלום בין שני הפכים. כמו השם יתברך שעושה שלום במרומיו בין אש ומים שהם שני הפכים. ולזכות לשלום הוא על-ידי מסירות נפש על קדוש השם, ועל-ידי זה זוכין להתפלל בכוונה (עיין תפלה. ליקו"מ פ').

© ... אדון השלום, מלך שהשלום שלו, עושה שלום ובורא את הכל. עזרנו והושיענו כלנו שזוכה תמיד לאחז' במידת השלום, ויהיה שלום גדול באמת בין כל אדם לחברו ובין איש ואשתו, ולא יהיה שום מחלוקת אפילו בלב, בין כל בני אדם, כי אתה עושה שלום במרומך, ואתה מחבר שני הפכים יחד, אש ומים, ובנפלאותיך העצומים אתה עושה שלום ביניהם. כן תמשיך שלום גדול עלינו ועל כל העולם כולו, באופן שיתחברו כל ההפכים יחד בשלום גדול ובאהבה גדולה, ויכללו כלם בדעה אחת ולב אחד להתקרב אליך ולתורתך באמת, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ה' שלום, ברכנו בשלום, ועל-ידי- זה תמשיך עלינו כל הברכות וכל ההשפעות וכל הישועות: (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה צ"ה)

120 איל